

T.C.
D A N İ Ŗ T A Y
DÖRDÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2016/8612
Karar No : 2021/535

TEMYİZ EDEN (DAVALI) : ... Vergi Dairesi Başkanlığı (... Vergi Dairesi Müdürlüğü)

VEKİLİ : Av. ...

KARŞI TARAF (DAVACI) : ... Dijital Büro Makinaları Sanayi Ticaret Limited Şirketi

İSTEMİN KONUSU : ... Vergi Mahkemesinin ... tarih ve E:..., K:... sayılı kararının temyizen incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: Davacı hakkında sahte fatura kullandığından bahisle, vergi inceleme raporuna istinaden 2009/2,3,4,5,6,7,9 dönemleri için re'sen tarh edilen vergi ziyai cezalı katma değer vergisinin kaldırılması istenilmiştir.

İlk Derece Mahkemesi kararının özeti: Vergi Mahkemesince verilen kararda; **vergilendirmeye ilişkin tebligatların 213 sayılı Kanun'a göre yapılması gerektiği halde**, 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerine göre kapıya yapıştırılmak suretiyle yapıldığı, tebligattaki bu usulsüzlük nedeniyle, davacının söz konusu borçlardan 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 114. maddesinde öngörülen 5 yıllık zamanaşımı süresi geçtikten sonra, 23/01/2015 tarihinde haberdar olduğu anlaşıldığından **zamanaşımına uğradığı açık bulunan bu vergi ve cezalar nedeniyle yapılan cezalı tarhiyatlarda hukuka uygunluk bulunmadığı sonucuna varılmıştır. Belirtilen gerekçelerle davanın kabulüne karar verilmiştir.**

TEMYİZ EDENİN İDDİALARI: Davacının fatura aldığı mükelleflerin sahte belge düzenlediklerinin haklarında düzenlenen vergi tekniği raporları ile tespit edilmiş olduğu, tebligat imkansızlığı nedeniyle tebligatın tebligat kanunu hükümlerine göre yapıldığı, kararın bozulması gerektiği ileri sürülmektedir.

KARŞI TARAFIN SAVUNMASI : Cevap verilmemiştir.

TETKİK HÂKİMİ : ...

DÜŞÜNCESİ : Temyiz isteminin reddi ile usul ve yasaya uygun olan Vergi Mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Dördüncü Dairesince, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

İNCELEME VE GEREKÇE :

İdare ve vergi mahkemelerinin nihai kararlarının temyizen bozulması, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar usul ve hukuka uygun olup, dilekçede ileri sürülen temyiz nedenleri kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

1. Temyiz isteminin reddine,

2. Temyize konu ... Vergi Mahkemesinin ... tarih ve E:..., K:... sayılı kararının ONANMASINA,

3. Temyiz giderlerinin istemde bulunan üzerinde bırakılmasına,

4. Dosyanın anılan Vergi Mahkemesine gönderilmesine,

5. 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun (Geçici 8. maddesi uyarınca uygulanmasına devam edilen) 54. maddesinin 1. fıkrası uyarınca bu kararın tebliğ tarihini izleyen günden itibaren onbeş (15) gün içinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere, 28/01/2021 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.